

ude af stand til at gå ind i en dybere behandling af regeringens såkaldte bespareelsesplan på godt 500 mill. kr. for finansåret 1971-72, således som denne er optrykt i finansudvalgets betænkning, side 115-131.

Det forekommer mindretallet ufatteligt, at regeringen endnu ikke ved fremsættelsen af sit fjerde finanslovsforslag er kommet så langt i ansvarsbevidsthed, at den afstår fra forsøg på at få befolkningen til at tro, at den gennemfører besparelser i statens udgifter, når det finanslovsforslag, der nu gennemføres, viser, at statens udgifter stiger med 4.025 mill. kr., og at statens indtægter stiger med 5.793 mill. kr. i forhold til indeværende finansår.

Efter at have haft regeringsmagten i godt tre år, må den tid være kommet, hvor selv den nuværende regering uden omsvøb af nogen art påtager sig det fulde ansvar for den politik, den selv har ført og ønsker ført, således som denne politik kommer til udtryk bl. a. i finanslovsforslaget for 1971-72.

Endnu ved afgivelsen af denne tillægsbetænkning er en række af de lovforslag, hvis „besparelser“ er indregnet i finanslovsforslaget, ikke færdigbehandlet i folketinget — ja, udvalgsarbejdet med enkelte af lovforslagene fremsat så langt tilbage som den 25. november 1970 er endnu ikke påbegyndt. Mulighederne for en reel drøftelse forud for finanslovsforslagets tredje behandling har altså ikke været til stede.

Mindretallet har imidlertid fundet det rigtigt ved afstemningen i folketinget at markere sit principielle standpunkt ikke alene til en række af de besparelser, der bliver resultatet af de i folketinget fremsatte bespareelseslovsforslag, men også til andre af regeringens såkaldte „besparelser“, hvorfor man stiller ændringsforslagene under nr. 86, 106, 110-111, 113, 115, 117, 123, 125, 151-153, 166, 192, 196-197, 231-233, 242, 245, 251, 258, 274 og 283-285.

Endvidere stiller mindretallet yderligere ændringsforslagene nr. 68 (om humanitær støtte til frihedsbevægelser i Asien, Afrika og Latinamerika), nr. 134 og 136 (om øget støtte til tilvejebringelse af kollegier) og nr. 198 og 199 (om forhøjelse af udlånsbeløbet til kommuner i henhold til egnsudviklingsloven).

Herudover agter mindretallet at stemme imod de af boligministeren stillede ændringsforslag under nr. 135 og 137, der går ud på dels en nedsættelse under § 14.30.02.73.02 af udlånet fra statens bygge- og boligfond til byggemodning og grundkøb, dels en nedsættelse af den hertil svarende tilsagnsramme i tekstanmærkning nr. 4 til § 14.

Endvidere agter mindretallet at stemme imod det af ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen stillede ændringsforslag under nr. 312 vedrørende en ændret affattelse af tekstanmærkning nr. 2 til § 25 om reglerne for godtgørelse for fraværelse fra hjemstedet til medlemmer m.v. af kommissioner, nævn, råd og udvalg.

Endelig vil mindretallet afholde sig fra at stemme om de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag under nr. 260 og 276 om forhøjelse af drifts- og anlægsudgifter vedrørende Roskilde universitetscenter, § 20.6.18. og § 20.8.06.70.04.

Mindretallet, der ved 3. behandling nærmere vil motivere sin stilling, skal i øvrigt anbefale finanslovsforslaget til *vedtagelse*.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget, Poul Dam) kan tilslutte sig de af socialdemokratiet stillede ændringsforslag, hvis vedtagelse vil fjerne en række af de mest uheldige udslag af regeringens såkaldte sparebestræbelser. Herudover agter mindretallet ligeledes at stemme imod de af boligministeren stillede ændringsforslag under nr. 135 og 137 om en nedsættelse af udlånet fra statens bygge- og boligfond.

Uanset ændringsforslagenes skæbne kan mindretallet dog ikke stemme for det foreliggende forslag til finanslov. Som det foreligger, er det præget af regeringens mangel på forståelse af en økonomisk planlægnings betydning for en produktionsbevidst velfærds-politik, af en urimelig tillid til de gunstige virkninger af en finanspolitisk stramning og af hovedløse indgreb på tilfældigt udvalgte områder. Den politik, som finanslovsforslaget er udtryk for, lægger svære byrder på befolkningen, uden at disse modsvares af begrundede forhåbninger om bedre vilkår i fremtiden, og mindretallet må derfor stemme imod finanslovsforslaget ved den endelige afstemning.